

AD QVODLIBETARIAM
QVÆSTIO MEDICA.

358
360

Matutinis agitanda disputationibus in scholis Medicorum die Iouis 20. Ianuarij. D. M. Germano Clerfelier
Doctore Medico moderatore prudentissimo.

An à thorace in pulmones transmissio?

NATVRA vt nihil frustra, ita nec hominem (primum, & præstantissimum suæ diuinitatis archetypum) frustra produxit. Quem ideo inter corpora mixta, non mixta, perfecta, non perfecta, animata, non animata, vt nobilissimum, & tanquam diuinum quid, fouet, & exercet. Quare non immerito *μικροβίος* à veteribus appellatus; quum in eo cælum, cæliq; partes & influentiæ, elementa, elementorūque contentiones omnes, & sympathiæ mirè eluceant: quâ ratione *μεγαροβίος* potius videretur appellandus. Materia quidem ei cum cœlo, & elementis communis, sed totalis (admittimus verò partiales) forma præstantior. Elementorum formas in eo actu remanere, non est inconueniens, sed necessarium: vnde partium hominis actiones, & reactiones in sese inuicem oriuntur.

RARTES verò ipsius humani corporis, vt corporis, materia, & forma: vt mixti quatuor, nec plura, nec pauciora elementa sunt: scilicet ignis, qui solum elementaris, non cælestis dicendus est, licet motu, & lumine cœlesti generetur in infimâ hac aëris regione, aër etiam, aqua, terra, quæ sola immobilis est, & in vniuersi medio: vt vegetantis pars vna princeps hepar, reliquæ commoditatis, & ornatus: inter quas numerandum censemus pilos, vngues, humores quatuor, sanguinem, pituitam, flauam bilem, & melancholicum succum: vt sentientis tres principes, & necessitatis, cerebrum, cor, & hepar: necessitatis tantum, pulmo, ventriculus, nerui, arteriæ, venæ, & similes.

OTVM hominis corpus, sic ex diuersis partibus, conflatum, per ossa (quæ eiusdem sunt partes siccissimæ, durissimæ, & maximè terrestres: & inter se vel per *σύνδεσμοι* in quo motus partim euidens, partim obscurus: vel per *συνέσεις*, cuius tres tantum species *συνάψεις*, *συνέσεις*, & *συνέσεις* connexæ) firmissimum est & ad motum maximè idoneum. In eoq; toto nulla pars, quæ à suis venis (omnibus ab hepate originem ducentibus) alimentum non accipiat: ab arterijs vitam, & à moris sensum & motum: sicque inter se communes existant sibi inuicem connexæ & continuæ, non solum contiguæ.

INC est quod mediantibus venis, arterijs, & neruis, tam multa, tamque varia admiremur in nobis. Illis enim omnes corporis partes ita inter se coniunguntur, vt vnâ malè affectâ reliquæ sympathiâ lædantur, vt omnes ad humorem vacuandum tanquam ad commune auxilium conspirent. Sic pulmo ad sputum eiiciens & thoracem à noxio humore liberandum incumbit: & eâ de causâ sanguis, quatuor humoribus constans, & suam demum in hepate perfectè speciem accipiens, cum vectore spiritu naturali, illinc similiter orto, per venas quoquoersum diffunditur. Atque licet vnaquæque pars præter innatum calidum (quo per eunte perit vita, remanente remanet) suum & possideat spiritum naturalem, vitalem, & animale: idem tamen labefactus maximè recreatur, quin & aliquâ ex parte amissus refarcitur, fluente à dictis fontibus hepate, corde, & cerebro (cuius temperiem & varias affectiones sequitur anima rationalis, licet spiritalis, immortalis & in omnibus æqualis.) Quæ etiam partes in alias ignobiliores & illasas, prius læsæ ipsæ sese deonerant, vt sic indiuiduum meliùs conseruari possit.

VNDE pulmo (respirationis vt & vocis instrumentum necessarium) calidus quidem & humidus à thorace motus, non tantum fuga vacui, sed & maximè vt aërem recipiat, receptumque cordi (cuius & ventilabrum dicitur) ad eius refrigerium, generationemque spirituum præbeat atque communicet, triplici vasorum specie sustinetur, atque coheret, venâ arteriosâ, arteriâ venosâ, & asperâ arteriâ. Asperâ quidem arteriâ in medio, arteriâ venosâ in anteriore parte, & venâ arterio sâin posticâ existentibus: per quæ delatâ sputi materiâ, quis humor in thorace dominetur, iudicatur; si enim bilis, pallidum, aut flauum: si atra bilis, nigrum: si pituita, spumofum & candicans: si sanguis rubrum sputum reijcitur; compresso nimirum ipso pulmone à thorace vasorum infimæ partes dilatantur & cussi commotâ, transmittitur materia peccans in thorace contenta; sicq; per asperam arteriam, vt & vomica, purgatur & foras eiicitur, si non leui suctu quodam & pulmonum robore id præstari non possit: licet certè, ob maximam quam habet pulmo cum renibus communionem, vomica ipsa per vrinas etiam expurgetur aliquando: & licet etiam cor tumores nullos præter naturam queat suscipere, via tamen est puri perrenes à thorace vacuando.

Ergo à thorace in pulmones transmissio.

Afferebat Parisijs PETRVS le CONTE Hannonus Diocesis Cameracensis Anno Domini 1605.

DOMINI DOCTORES DISPUTAVRI.

M. Joannes le Mercier.

M. Michaël Toutain.

M. Stephanus Gorjon.

M. Guilielmus Lescaillon.

M. Petrus Collier.

M. Franciscus Ellain.

M. Georgius Cornuty.

M. Joannes le Moine.

M. Claudius Boyvin.

